

Ҳар бир набийнинг умматига қилган дуоси бўлади.

11:57 / 29.06.2019 1703

نَعُّهُ نَعُّهُ هَلْ لِي ضَرٌّ كُلِّ امْرُؤٍ بِسَنَنِ نَعِّهِ
أَهْ أَعْدَاءُ وَعَدِيَّ بَنِي نُلُوكِ «: لَأَقْبِلَنَّ يَبْنَ لِي
عَفَافٍ شَيْتَانِ وَعَدُّتُ أَبْتِخَايَ نِإِوْءِ هَتِّمُ أَل
يَرَاخُ بُلْ أَوْرَ . «: مَ أَيُّ قُلْ أَمْ وَ يَتِّمُ أَل
مُ لِسُ مَوْ

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Пайғамбаримиз Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васаллам: «Ҳар бир набийнинг умматига қилган дуоси бўлади. Мен ўз дуоимни қиёмат куни умматимга шафоат бўлиши учун беркитиб қўйганман», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилганлар.